

אבשלום רובין:

„הטלוויזיה אינה תחליף למילה הכתובה!“

לאחרונה הוצף השוק בפאטנט-גימיק חדש: קלטות של שירים וסיפורים, המלוות בספרים המכילים את המלל. בעידן קלטות-הווידיאו למיניהן, לא ירדתי לעומקו של הרעיון. פחות הבנתי את ההצלחה שקצר בשוק, לאור הנבואות השחורות שמנבאים אנשי הווידיאו והמחשבים לעתידה של המילה הכתובה.

פניתי לאבשלום רובין, האיש העומד מאחורי הגימיק החדש. האיש, מסתבר, הוא מאמין גדול במילה הכתובה, ואף צופה לשיטתו גדולות ונצורות בתחום החינוכי.

איך נולד הרעיון?

חשבנו כיצד ליצור מוצר טוב יותר מאשר תקליט. לי השוות מאור המילים שבשירים, אם כי ידוע לי שברוך-כלל המנגינה נקלטת מהר יותר. לכן סברנו שאם אדם יאזין לתקליט, כאשר כתוב לפניו תוכנו המילולי, זה עדיף.

כיצד זה עדיף?

מכיוון שקוראים הרבה יותר של המאזין עמוק יותר. חוץ מזה, אלמנט ההנאה גדל, כאשר את מצליחה לעקוב אחר המילים. כך לפחות זה עובד עליי. בדקתי את השפעת החידוש הזה על עצמי, לפני שברקתי אותו על אחרים.

טענת נגד הווידיאו שלקטנות שלך יש ערך ועתיד חינוכי.

קודם-כך, עם הטלוויזיה איננו יכולים — אף אחד לא יכול — להתחרות, עכשיו, לאחר השירים, הוצאנו קלטות וספרים של סיפורים מפורסמים, כגון היפהפיה הנחמד, פינוקיו, כיפה אדומה, אגם הברבורים ועוד.

אנו עובדים על קלטת שתעסוק ביצירותיו של מוצרט. בעזרתה ילמד השומע על תולדות חייו והמוסיקה של אחד מגדולי היוצרים בשטח זה. בתוכניתנו גם להוציא קלטות בעלות חומר חינוכי טהור, כגון אבדי-הגוף, חשבון ועוד.

בלומברג: הבשורה שלך היא, שהווידיאו והמחשב אינם תחליף-העתיד למילה הכתובה?

על פי הפירינגים הטובים שקיבלנו, עד כה, בארץ, וההצלחה העצומה של השיטה בחו"ל, אני סבור שאין תחליף למילה הכתובה. אישית, אני חושב שאין תחליף לערך החינוכי שבה, ולהנאה שגורם דיפרוף בספר. כך שכבודם של הטלוויזיה והווידיאו במקומם מונח, אולם גם לפאטנט שלנו יש מקום:

אתיה שימחה:

„לא כל אשה אוהבת שהם נוגעים בה!“

„אני אוהבת שהם נוגעים בי...“ זאת הסיסמה שהציפה יום בהיר אחד, את העמודים הקידמיים בעיתונים. בוקר אחד, בהינף יד מסתורית, אף כוסו לוחות-מודעות רבים ברחבי הארץ בדוגמנית אשר מפה יוצאות הפנינים האלה. באותה הזדמנות מגרה, הסתבר, כי הפירסומת נועדה לפרסם סוג מסויים של מיכנסי ג'ינס.

הפירסום הבוטה עורר תגובות חריפות בקרב מכרותיי, תגובות שהזכירו לי את הסערה אשר לה גרמו, בזמנו, האשכוליות המתנדדות מצד אל צד. שוחחתי על הנושא, החוזר ומסעיר מדי פירסום שבו, עם אתיה שימחה, מי שכיהנה כיועצת למעמד האשה במשרד ראש-הממשלה עד לפני כשנה, כאשר החליפה אותה ניצה שפירא-ליבאי.

ראשית, את אוהבת שנוגעים בך?

אני לא חושבת שאני, או כל אשה כהכללה, אוהבת שנוגעים בה. זה ממש מרגיז, הפירסום הזה.

הפירסומאים טוענים, להגנתם, כי ככל שיש הפירסום בוטה יותר, הוא תוסס יותר את העין, וזאת, אחרי הכל, מטרת המפרסם — לזכות בתשומת-ליבו של הקונה הפוטנציאלי.

ראשית, איני בטוחה שכולם שמו לב לפירסומת הזאת. שנית, גם אם אשה תסתובב ברחוב, עם גרפרחים על ראשה, במקום כובע — היא תוכה בתשומת-לב חריגה. מדוע? כי היא תפעה חריגה: כל דבר חריג תופס את העין. לארדוויקא סקס:

אולם השוק שלנו מורכב מהיצע וביקוש — צרכנים ומוכרים. אולי דרך-הפירסום הזאת משקפת את הביקוש — את טעמו של הציבור?

התקופה שלנו, אומנם, מתירנית, אך לדעתי היא הולכת ודועכת לטובת התקופה הרומנטית. אולי זה בעיקבות הפחד ממחלת האיידס, אולי סתם, מפני שנמאס...

אני, אישית, חושבת שרומנטיקה זה הרבה יותר נחמד, יותר יפה, יותר מהנה, גם קשור לסקס, אבל יותר אלגנטי, יותר מכובד. אם הכול גלוי — אז מה נותר? בכל תקופה, קיימת מוסכמה ש־א תופס את העין.

ועצם העובדה שאת ואני רבות אחרות דנות בנושא אינה הוכחה מספקת להצלחת הפירסום — החרדת המודעה לתודעה?

המסקנה היחידה שניתן להסיק מעצם שיחתנו ושיחות נוספות על כך, היא שהנושא אטרקטיבי. הנה, לא מזמן עשיתי משהו, שלדעתך, היה ראוי לפירסום. טרמפיסט שלקחתי במכונית אמר לי: „אתה, אילו היית ספורטאית או שחקנית — היו מיבצעייך זוכים בכותרות!“ את מבינה? יש נושאים, למשל, סקס, הווכים בכיסויי-תר, הפירסומת על האשכוליות, למשל, עשתה רעש עצום, אבל הוכח שלא מכרו בעיקבותיה אף אשכולית אחת יותר! ספק אם הפירסומת הנוכחית, המכה גלים, תצליח למכור זוג נוסף של ג'ינסים. וזה מה שחשוב!

ברנרד כהן:

„האתיופים השובתים הם מיטרד לתיירים בירושלים!“

במרכז העיר ירושלים, באיזור שבו מתרכזים לפחות ארבעה בתי-מלון, ששלושה מהם נחשבים כמלונות-יוקרה, שובתים אנשי העדה האתיופית מזה כמה שבועות. אומי רים שאין בכוונתם של השובתים להפסיק את שביבתם בקרוב. התיירים בתי-המלון ומנהליהם התחילו להראות סימני-דאגה ממה שקרוי, במיהם, שלא לציטוט — „המיט-רד“.

שוחחתי על הנושא עם ברנרד כהן, מנהלו של אחד ממלונות-היוקרה בסביבה. גן מלונו המטופח של כהן נכשב לחלטין על-ידי השובתים ומאהליהם. וכך הוחר.

במה מתבטא בדיוק המיטרד לגביך?

בדרך כלל אני משכים קום ב־6 וחצי. מאז שהשובתים הגיעו — יש לי השכמה ב־5 וחצי ואפילו ב־5. מילא אני, אבל התיירים ששילמו עבור נוחותם במיטב כספם, והעסק המכניס ביותר למדינה?

הסתכלי סביבך, הסביבה התמלאה ערימות של זבל, ואיני מצליחה להשתלט על כך, ומה עם המיפגע האסתטי? האם זה הנוף-המישהי-כוכבים שיש ביכולתנו להציע לתיירים? אנשים על גבי אנשים, הישנים על כל אבן ומכסים כל צמח בגן?

האורחים התלוננו על זה?

בוודאי!

הסברת להם — בפרט לתיירים מחו"ל — במה מדובר?

הסברתי! מה יש להסביר? הסברתי שיש שביטה!

תכלס, נראה לך כי השביטה השפיעה לרעה על התפוסה במלונות בסביבה?

איני יכול לדעת בביתחן, מכיוון שאין לי עדיין כל הנתונים. יחסית לשנה שעברה, התפוסה אצלי ירדה. יכול להיות שזה בעטיו של המצב הכלכלי. אצטרף להשוות נתונים עם המלונות השכנים אליי, ואם התפוסה אצל כולנו ירדה יותר מאשר בשאר המלונות בעיר — יש להניח, שזה בהשפעתם של האתיופים.

אנו מדברים על מושגים כמו תפוסה, נתונים, המישהי כוכבים, ומה עם סיבלם של האתיופים? אינך מצדיק אותם, או לפחות, מובין את מניעיהם?

הם מיסכנים, ללא ספק. מצדיק? אין זה קשור אם אני מצדיק אותם או לא. איני בריסמכא בעניין. אני רק טוען ששביבתם לא היתה מתמשכת עד כדי כך, לולא כל הפוליטיקאים והעסקנים המנסים לעשות מסיבלם הון פוליטי. לולא אותה חברת-כנסת ש־עברה ממש במיקרה במקום, במכוניתה... ואחרים. ומי שסובל מהתפוסה הזאת זה הם ואנחנו!